

KUmmentar: I øjenhøjde med Harvard

Bragt i Universitetsavisen, 9. februar 2017

Af Ralf Hemmingsen, rektor

"Danmarks nye forskningstårn kan ses helt fra Harvard". "Københavns flotteste arbejdsplads". De pæne ord stod i kø, da pressen uddelte stjerner til Mærsk Tårnet på SUND, som – langt om længe - kunne indvies af dronning og dignitarer i januar 2017.

Avantgarde laboratorier med dyrt high-tech apparatur bliver den afgørende forskel mellem topuniversiteter og alle de andre. Sådan ser fremtiden ud ifølge Cambridge-rektor Leszek Borysiewicz, som selv er opflasket i reagensglasfagene. Og med Mærsk Tårnet og de andre store byggerier nærmer KU sig det fine selskab.

Mindst ligeså vigtige som bygninger er de mennesker, der gør dem levende. KU's magnetisme er i høj grad skabt af den selvforstærkende faglige tiltrækningskraft fra dygtige forskere og studerende på alle fakulteter.

Her i Uniavisen kunne man læse om en af de unge forskere, som spottede KU's forskningstårne helt fra Massachusetts. Julien Duxin var postdoc på Harvard, og med et fornemt ERC-grant i ryggen skal han nu være leder af et laboratorium på SUND, der populært sagt skal finde ud af, hvordan proteiner kan reparere DNA. Til avisen udtalte han den dobbelte motivation for at komme til KU, det menneskelige og det maskinelle: "Vi havde aldrig tænkt på Danmark før, men jeg kiggede både efter gode laboratorier og et godt sted at stifte familie."

KU gør fortsat et flot indhug i de mest krævende pengekasser, fx ERC og Grundforskningsfonden. Men topforskervandringen og talentmigrationen mod KU kræver også en finanspolitisk vilje. Mærsk Tårnet og de andre store byggeprojekter på KU kan være det sidste skvulp fra universiteternes seneste storhedstid. Nærmere betegnet fra den tænkning - og finanspolitiske prioritering - hvor universiteterne spillede en hovedrolle i at skabe et "førende vidensamfund" med uddannelser og forskning "i verdensklasse", som det lød fra Regeringens Globaliseringsråd med Anders Fogh Rasmussen ved bordenden i 2005. Men det narrativ, hvor universiteterne var svaret på, hvad Danmark skal leve af, er ikke længere det fremherskende. Regeringsgrundlaget nævner ti "hovedveje" for Danmark. Ingen af dem begynder ved universitetet.

Under finanslovsforhandlingerne sidste år opfordrede Dansk Industri, Landbrug og Fødevarer og Dansk Erhverv den borgerlige regering til at lancere en "globaliseringsstrategi 2.0" med en "ambitiøs målsætning for investering i den offentlige forskning i Danmark". Og Novo Nordisks

forskningsdirektør Mads Krogsgaard Thomsen tilkendegav i Berlingske Tidende, at "...de grundlæggende opdagelser, som vi er blevet styrtende rige på, er foregået på universitetet." Her på KU kunne man udvide den definition af rigdom til også at omfatte de mangfoldige værdier, som humaniora, ånd og sprog bidrager til samfundet med.

Erhvervsstemmerne har en pointe. Globaliseringen er ikke aflyst - slet ikke for et lille land som Danmark. Tværtimod kan man hævde, at vi måske mere end nogensinde før har brug for universitetet som korrektiv til værdikrisen, som både er økonomisk og etisk. Hvis Danmark også fremover skal kunne ses fra Harvard, er der brug for, at samfundssindede hovedaktører - politikere, topembedsmænd, toneangivende erhvervsfolk, fonde og universiteter - etablerer en ny alliance, nye narrativer og investeringer, som via universitetet kommer samfundet til gavn såvel økonomisk som i bredere samfundsmæssig forstand.